

ALES

Saluda a
Sallent

Setmanari d'Esquerra

10 cèntims

Any I

19 d'Octubre 1933

Núm. 1

Editorial

Presentem-nos. Obrer; ciutadà conscient: davant els teus ulls tens plasmada la veu dels que com tu neguiten per un estat de coses millor cada dia.

Nosaltres pensem fer des d'aquestes columnes una ferma i clara campanya contra quí de nostres ideals blasme. Com a obrers que som tots, no permetrem que reaccionaris i irresponsables fagin obra destructiva vers el principi de llibertat i millorament moral, politic i social de nostre poble que per a assolir-lo tant hem lluitat culminant nostres esforços en la reimplantació de la República arreu d'Ibèria.

Per xó com a catalanistes esquerrans i universalistes cent per cent, ara, en aquests moments en que més que mai hem de reafirmar nostra catalanitat esquerrista, venim a lluitar pit obert, cara endavant, contra quí en mires a llur patrimoni — mantes voltes mal adquirit — vol barrar-nos el pas en la marxa normal vers les llibertats totals de la nostra terra. Tampoc permetrem que surteixin efecte els actes que puguin provocar els mercenaris de l'ideal ful, quin modus vivendi no es altre que anar a cobrar el tant per cent a la guixeta de la caverna.

A tota aquesta gent, per combatre'ls, exposarem tota la nostra obra constructiva, que malgrat els entrebancs que hem hagut de salvar, hem portat a terme. Per fer aixó, no ens guiaran personalismes. ¡Fets, fets i fets, per Sallent per Catalunya i per la República!

Eus ací amic, nostre bandera. Aquí tens resumit en poques paraules nostre intent que, altrament, no es pas fer de nostre periòdic un treball literari. No, nosaltres solament exposarem clarament, concretament i sense eufemismes nostre programa, ço que hi hagi executat i el que hi hagi a fer puix entenem que es així tal com el poble ho reclama.

Claretat, brevetat i energia és el complement a nostre voluntat catalanista esquerrana. Obrar en avui de cara al demà i amb l'experiència de l'ahir; aixó es el que demana el poble i a aixó ens hem atés fins ara i continuarem atenint-nos-hi.

Jornades decisives

Ho seran les de la campanya electoral per al 19 de novembre. El seu sentit serà el de rectificar o ratificar i consolidar la República i l'obra justiciera realitzada en els dos anys de la seva actuació per les Corts Constituents que acaben d'ésser disoltes.

Les dretes es preparen, actuen, realitzen una intensa propaganda, reuneixen diners i homes, s'organitzen.

Vigilém les esquerres.

Preparem-nos a donar la batalla, a plantar cara.

No n'hi ha prou amb el vot. Cada ciutadà, haurà de donar la seva activitat en la propaganda i en la organització, haurà de posar tot el seu esforç, tot el seu talent, totes les seves possibilitats particulars al servei de la democràcia republicana i del partit.

Cap esforç no serà perdut en la batalla que es prepara. I el que deixés d'aportar-lo, deixaria de complir amb el seu deure. Hi va l'entranya vital de Catalunya i la República.

Dones de Sallent

Som entrats ja dintre el període en que cadascuna sigui al seu lloc. Les dretes escampen la lleavor de la reacció, per xó cal que totes doneu mostra de vostra manera de pensar enfront aquest retrocés a que us volen portar les dretes.

Orienteu-vos venint a l'acte que diumenge dia 15 a les 8 i mitja de la vetlla donarem a nostre Centre, en quin acte hi pendran part les

Srtes. Antonieta Feliu i Mari Teresa Gibert
on podreu capténir l'abast del moment present.

On va el nostre Parlament?

Semblava que amb l'adveniment de la República s'havia liquidat un passat, semblava que els homes nous havien d'aportar uns procediments nous així mateix; semblava que aquells parlaments d'Espanya on tot era fer olla, xafardejar i donar «carn a les feres» s'havien acabat per sempre i d'aquesta manera ho interpretaven Manuel Azanya, Companys, Besteiro, Prieto, Bello... però hi havien encara polítics vuitcentistes, polítics anacrònics i el Parlament de la República esdevenia novament, no un organisme de govern, no un organisme d'ordre, d'exemplaritat i de mètode, sinó un organisme-safareig, d'atac personal, de baixes passions, de provincialisme, d'egoïsmes i concupiscències. El cas és que els diaris puguin dur paraules gruxudes, que es pugui llegir un gran debat, es dir, que el públic pugui posar els nervis en tensió i gaudir com qui contempla un matx de boxa o de lluita greco romana. La legislació, els interessos de poble, l'ordre l'economia pública, tot això és secundari i vinga obstrucció. vinguen discursos, vinga literatura, paraules, paraules i més paraules.

Llavors miràvem el nostre Parlament i veiem que per sort ens havíem lliurat d'aquesta actitud que fa molt d'afecte, que fa molt de soroll, però que es com un auto que jo coneixia que era molt bonic, que feia un estrepit formidable però no el podien fer arrancar.

I es llavors quan consideràvem el Parlament Català de una forma adjectiva i li havíem de reconèixer unes qualitats i unes condicions immillorables,

El Parlament Català, presentava com digué Ossorio i Gallardo, una gran sensibilitat, però una ponderació, una seriositat innegable. Es a dir un Parlament europeu, un Parlament digne.

A nosaltres ens venia un xic de nou aquesta manera de captar-se i hi havia tota una colla de gent que es creia que el Parlament Català s'hi feia poca feina i que estava mancat d'entusiasme; però el Parlament Català legislava — massa que ho feia, segurament per les dretes — cada ú defensava els seus punts de vista, i no hi havien aquelles sinuositats, aquelles intrigues, i aquelles trapeceries que a voltes esdevenen infantívoles, a voltes indignants i sempre funestes pel poble.

Ah! amics: ara però les coses han canviat; han sortit uns quants senyors que no poden sofrir que no es parli d'ells, que estan enfurismats com una verdulera, de veure's condemnats a l'ostracisme, són els senyors de «L'Opinió» *nous sabis* que han escampat ja les seves «guerrilles» i resten preparats amb un vocabulari molt meridional, disposats a convertir el nostre Parlament en un deplorable safareig, tal com hi han convertit la premsa catalana. Però jo voldria i desitjaria que aquests senyors que en moltes ocasions han donat prova de bon sentit i han palesat una capacitat remarcable que es convencessin que aquests procediments no escauen pas gens ni mica al temperament català i que tinguin en compte que «La Publicitat» quan la xafarderia «Bloc» va esfondrar-se i així es perquè el temperament català s'assembla més amb l'anglès que amb l'andaluç i que amb aquets procediments no logren pas destruir l'adversari més perillós, la reacció, sinó que per contra l'enforteixen enormement i de fet esmicolen tota la organització esquerrana, única convenient, necessària i indispensable al nostre poble i a tot arreu.

S. PALLARÉS

Supósen...

que les dretes van a guanyar a les urnes.

que la República ha fet massa.

que aném massa poc a poc.

que els homes de l'esquerra no ho han fet bé a l'Ajuntament.

que no s'ha fet res del que calia.

i que les dretes ho farien millor.

i que el «comunismo libertario» està en portes per acabar amb això.

que els obrers no votaran.

i que les dones votaran a la dreta.

Peró la veritat es...

que això del guanyar, el poble és l'encarregat de dir-ho. I entengui's que el poble no son pas les dretes.

que la República ha tret del poder els enemics del poble.

que va endavant.

que els homes nostres han dotat la vila d'unes millores que les dretes en defensa de llur patrimoni, no podien haver-nos donat.

que no s'ha empresonat a qui calia.

que les dretes farien lo d'avans: vostre sant ventre — amen.

que el «comunismo libertario» continua a la lluna i hom aguanta el parlar-ne per la «llana», avui per avui.

que els obrers faran ço que cal fer per anar endavant. Votar a l'Esquerra.

que ja son des de temps a l'esquerra.

NAN

La Escuela y el ambiente

«...el problema de España es un problema de cultura».

Estas palabras, de nuestro sabio histólogo Ramón y Cajal, comprenden el origen y la solución del malestar actual; son la clave para despejar el ambiente social tan enrarecido, en que hemos de desenvolvernos; son las palabras que con mayor propiedad muestran la importancia de la escuela,

Toda obra social, que en su cimentación no cuente con la escuela, es obra derruida.

Toda represión contra el que delinque en nuestra actual organización, si no se atendió debidamente a sus medios educativos, es injusta.

La palabra escuela, es la primera de un proceso que acaba con las de educación y bienestar.

A la escuela toca el descubrir el papel que a cada hombre corresponde desempeñar en el teatro de la vida y el ponerle en condiciones de desempeñarlo de la manera más acabada, no solo con el conocimiento de su misión, sinó también con el del respeto que los demás le merecen.

Por todo ello, todo programa, político o no, que no comprenda la defensa de la escuela. pero, de la escuela de todos, de la escuela no sectaria, de la escuela que respete la conciencia y los derechos del educando, no nos ofrece la menor garantía, porque únicamente así creemos que pueden ser salvados para el beneficio social, todos los valores que hoy son ahogados en su embrión, por los prejuicios y egoísmos que nos perturban en el medio en que luchamos por el bien común.

A. G.

Sallent, 14 - X 33

A les dones

Dintre poc habem de palesar el concepte que tenim de la marxa ascendent del nostre poble.

Nosaltres, les dones de Sallent, savem prou bé ço que representem avui dintre la vida política i social de nostra vila i d'arreu. Que no s'envalentonin les dretes boi pensant en un triomf que no passarà d'ésser suposat, car no oblidem pas que si som entrades dintre la vida política no es pas per obra i gràcia d'elles. No; sabem ja abastament que aquesta obtenció la devem a les esquerres. A les dretes, monàrquiques ahir i monarquitzants avui, els agraim la seva «gentilesa» d'haver-nos servat en la ignorància a més de tenir-nos com a juguet sexual i com a màquina reproductiva. Si, us ho agraim — i de cor — puix ara som dintre el camp netament feminista-republicà

Per evidenciar nostra posició, esguardem freturosament les properes jornades electorals, on palesarem quin es nostre voler, donant l'apoi a qui tant noblement ha volgut regoneixer-nos personalitat. Les esquerres. Esquerra Republicana es, entre totes les esquerres, que nosaltres dones donem un fort abraç de germanor, gratitud i simpatia.

ROSA M.

La missió de la República

En advenir la República no tenia Espanya cap valor moral perquè no hi era.

La missió de la República ha estat la de salvar als espanyols després d'haver assajat amb elles des de la violència fins al bandolerisme, des de la tirania més estreta fins el que se'ls permetés entrar en qualsevol disputa en qüestions que no fossin de la seva incumvència.

Afegeix que la República està obligada a realitzar una intensa labor que té més de caràcter intel·lectual que de funció nutritiva.

Si la República no hagués vingut per aixó, millor seria que no s'hagues implantat al nostre país.

Defensa el concepte nacionalista que no té res a veure amb el nacionalisme agressiu. Aquesta concepció del nacionalisme, és la que pot realitzar la República amb el propòsit de restaurar la civilització espanyola.

(Paraules del Sr. Azaña en el seu discurs de clausura del Congrés d'Acció Rep.)

Notes setmanals

■ El Centre Republicà d'Esquerra d'aquesta vila te organitzat per diumenge diumenge dia 22, una reunió dedicada a les dones com a orientació per les properes lluites electorals.

Hi pendran part entre altres, Antonieta Feliu i Maria Teresa Gibert, conegudes feministes i el Sr. Roc Boronat.

■ Diumenge vinent jugarà a casa nostre en partit de campionat el C. E. Cervera contra l'equip local.

Hom espera amb interès creixent dit encontre, donada la vàlua de l'equip visitant.

■ Els comerços establerts al troç del carrer del Cos comprés entre la plaça de la Pau i la de I. Iglesias, estan realitzant treballs per tal d'instal·lar fanals penjats en mig del carrer.

Creiem portaran a terme llur propòsit que serà ben vist per tot-hom puix es una millora digne d'elogi i a l'hora d'estímul pels de la resta de carrer.

CIUTADA:

Aquest es el teu setmanari local.

Momentània

En aquesta hora en que arreu es respira l'aire impur del Feix o de la demagogia amparats en un nacionalisme que no es pas tal cosa. Ncionalisme que no es mes que odi de raça.

Mentres aquets símptomes es manifesten, aquí a Catalunya i Espanya lluitem i obtenim un ambient d'acord amb la democràcia que anima nostres anhels; cal però no dormir-nos en mig del camí de la victòria.

Per damunt les diferències de classe, venim obligats a sentar un bon precedent a la humanitat futura. Cal que cada ciutat, vila, poble o encontrada mantinguin viu l'esperit renovador que ens anima.

Sallent farà el seu paper, malgrat hi hagi qui vol entorpir-lo. Ell viu per damunt de tota reminiscència i està disposat a tot esforç col·lectiu per tal de veure en un jorn no llunyà a la Pàtria lliure dintre els pobles civilitzats.

No esperém res de les dretes, malfiem-nos de llurs càntics redemptors car sabem abastament que ns els mou altre instint que el de les seves baixes conveniències.

Ja s'els ha acabat el manipuleix en la direcció de nostre poble. Hauran d'aconterar-se amb lo que amb justícia el poble els senyalí.

Son els primers passos d'un adult redimit de una tutela inhumana.

A. CLARET

Diumenge dia 22 d'octubre, a les nou de la vetlla

GRAN MITING

d'orientació femenina al
Centre Republicà d'Esquerra

prenent-hi part

N. Espel,

Antonieta Feliu de Manresa

Maria Teresa Gibert de Barcelona

Josep Fontbernat (diputat)

SPORTS

Manresa (R) 2 - Sallent 3

Sallent - Cervera

Diuenge passat tingué lloc en el camp del Pujolet, un interessant partit entre el C. d'E. Manresa (R) i el nostre equip, resultant vencedors els nostres per la mínima diferència, resultat que diu molt en pro dels nostres jugadors si es té en compte que a la mitja part el resultat ens era desfavorable per 2 a 0.

Diuenge es jugarà al camp de la Costeta, aquest interessant partit, tercer del actual torneig, el qual promet ésser de força interés, doncs el nostre equip si vol sortir airós en aquest torneig, es quasi del tot necessari fer-se amb l'obtenció dels dos punts en litigi, al ensemps que treure's el mal gust del partit del Linyola, cosa que creiem molt possible si mirem el resultat de diuenge passat a Manresa.

Preguem als col·laboradors espontanis lliurin llurs escrits en català

FABRICA DE LLEIXIU

Josep Aresté

Salmeron, 25

Llixiu "NET" dipòsit de Sulfumant. Blau per la roba "HOLANDÉS"

Des de Cabrianas a Cornet
Sant Pons, Sala i Fussimanya,
les dones amb molta manya
demanen totes lleixiu "NET"

El trobareu als bons establiments.